उपस्तुत् *u.* **उपस्तुति** *f.* Anrufung, Preis.
उपस्थ *m.* Schofs (*auch übertr.*); *m. n.* die Geschlechtsorgane.
उपस्थातर् *m.* sich stellend (*j.*).
उपस्थातव्य *u.* **°स्थेय** aufzuwarten.
उपस्थान *n.* das Herantreten, Dabeisein, die Aufwartung, Verehrung, der Dienst.
उपस्पर्शन *n.* das Berühren, die Abwaschung, Ausspülung des Mundes.
उपस्पर्शिन् berührend, badend in (—°).
उपहर्तृ anfallend, angreifend.
उपहरण *n.* Darbringung.
उपहर्तर् *m.* Darbringer.
उपहार *m.* Opfer. **°पाणि** mit einem Geschenk in der Hand. **°रोचिकीर्षु** darbringen, opfern wollend.
उपहारक *m., f.* **°रिका** = **उपहार**.
उपहित (*s.* **धा**) bedingt durch (—°). **°त्व** *n.* das Bedingtsein.
उपाङ्क *m.* Abhang; Nähe (*nur Loc.*).
उपांशु *adv.* leise, still.
उपांशुव्रत *n.* stilles Gelübde.
उपाक *u.* **उपाकं** nahe verbunden. *Loc.* **उपाकें** in nächster Nähe.
उपाख्यान *n.* kleinere Erzählung, Episode.
उपाङ्ग *n.* Nebenglied; Anhang (*m.*).
उपात्त *s.* 1. **दा**.
उपादान *n.* die Aneignung, Erfassung, Hinzufügung, Erwähnung, Anführung; materielle Ursache (*ph.*).
उपादेय (*s.* 1. **दा**) anzunehmen, zu wählen, vorzüglich; enthalten in (—°).
उपाधि *m.* die Stellvertretung, Bedingung; das Bedingende (*ph.*).
उपाध्याय *m.* Lehrer. **°ध्यायानी** *f.* -frau.
उपानह् *f.* (*Nom.* **°नत्**) *u.* **उपानह्** *m.* (*bes.* —°) Sandale, Schuh.
उपान्त *n.* Nähe des Endes, Rand, unmittelbare Nähe. *Loc. u.* °— nahe.
उपान्तिक *n.* Nähe. **°कम्** heran zu (*Gen.*).
उपाय *m.* Herbeikunft; Mittel, List. **°येन** *u.* **°यतस्** auf kluge Weise, mit List.
उपायन *n.* Herbeikunft; Darbringung, Geschenk; **°नी कर्** zum Geschenk machen.
उपायेपेय Mittel und Zweck.
उपार *m.*, **उपारण** *n.* Fehl, Unrecht.
उपार्जन *n.*, **आ** *f.* Erwerb, Erlangung.
उपालम्भ *m.*, **°न** *n.* Vorwurf, Tadel, Spott.
उपासक dienend; *m.* Diener, Anhänger (*bes. Buddha's*).
उपासन *n.* Dienst, Verehrung, Hingebung.
उपास्य zu verehren.
उपेक्षा *f.*, **°क्षण** *n.* Nichtbeachtung, Vernachlässigung.
उपेत *s.* 2. **इ**.
उपेतपूर्व der schon vorher hingegangen.
उपेन्द्र *m. Bein. Vishṇu's* (*eig.* Unter-Indra).
उपेन्द्रवज्रा *f. N. eines Metrums.*
उपेयिवस् *s.* 2. **इ**.
उपोढ *s.* 1. **ऊह** *u.* **वह्**.
उपोद्घात *m.* Einleitung, Beginn, Anschlag.
उपोषण *u.* **°षित** *n.* das Fasten.
उप्त *s.* **वप्**.
उब्ज्, **उब्जति** niederhalten, bändigen.
उभ्, **उभ्नाति**, **उभ्नाति**, **उभ्नन्ति** zusammenhalten, **°नि** niederdrücken.
उभ *Du.* beide.
उभय, *f.* **ई** (*Sgl. u. Pl.*) beides, beide.
उभयचक्रवर्तिन् beide Welten beherrschend.
उभयतस् von, nach *o.* auf beiden Seiten (*Gen. o. Acc.*).
उभयथा auf beiderlei Art, beidenfalls.
उभयप्राप्ति beiderlei Geltung *o.* von beiderlei Geltung (*g.*).
उभयथा *adv.* auf beiderlei Weise.
उमा *f.* Flachs; *N. der Gattin Çiva's.*
उमानाथ, **°पति** *u.* **उमेश** *m. Çiva.*
उरग, **उरग** *u.* **°म** *m.* Schlange.
उरण *u.* **उरभ्र** *m.* Widder, Lamm.
उररी कर् ausbreiten, einräumen, vorangehen lassen, an die Spitze stellen.
उरस् *n.* Brust, *adj.* —° **उरस्क**.
***उरःसूचिका** *f.* Art Perlenschnur.
उरा *f.* Schaf.
उरी कर् empfangen, versprechen; veranstalten.
उरु (*f.* = *m. o.* **उर्वी**) weit, geräumig, grofs (*auch übertr.*). *n.* das Weite, der freie Raum, *adv.* weit, weithin. *f.* **उर्वी** die Erde, *Du.* Erde und Himmel; *mit* **षष्** die sechs Weiten *o.* Weltenräume.
उरु कर् Raum, Platz, Freiheit gewähren.